

Renate Dorrestein

NU HEB IK DUS OOK EEN INTERNETBEHA, NET ALS U

BOETEDOENING | Ik heb met nieuwe beha's altijd zulke goede voornemens. Liefdevol dompel ik ze uitsluitend in een handgeklopt sopje onder. Dat is het behoud van je lingerie, echt waar. Meestal gaat dat vier weken goed, en dan belandt mijn nieuwe lieveling gedachteloos onderin de wasmand en wordt-ie onbarmhartig in de machine op zestig graden meegedraaid. Zo is de fut er snel uit. Maar gelukkig zit er bij mij in het dorp een lingeriewinkel waar twee vrouwen werken die zó capabel zijn dat ze zelfs dwars door je winterjas heen kunnen bepalen welke maat je draagt. In mijn geval is dat extra knap, want ik val precies tussen twee maten in, net zoals je ook mensen hebt met twee verschillende schoenmaten, alleen ben ik niet zo asymmetrisch uitgevoerd als die stakkers, goddank, dat zou geen gezicht zijn. Ooit hebben de formidabele winkeldames met meetkundige precisie bepaald wat mij past en daarbij vastgesteld dat er op de gehele planeet aarde van één merk precies één model beha voor mij bestaat. Dat had veel erger kunnen zijn, en het bespaart me bovendien veel keuzestress. Als ik een nieuwe nodig heb, ben ik binnen anderhalve tel klaar. Welke vrouw zegt het me na? Ik was dan ook behoorlijk ontdaan toen ik laatst dacht kwiek de winkel binnen te

kunnen stiefelen, maar voor een dichte deur kwam te staan. Als Het Meisje met de Zwavelstokjes drukte ik mijn neus tegen het glas. Een totale leegte gaapte me aan. Mijn winkel was opgeheven, opgedoekt. Kijk, dat kreeg je nou van al dat online shoppen, daar had ik pas nog een artikel over gelezen. De plaatselijke middenstand wordt om zeep geholpen doordat iedereen tegenwoordig alles via internet koopt. Stelletje idioten, kom achter die computers vandaan! Enfin, ik moest mijn geluk dan maar gaan beproeven bij een andere winkel. Daar hadden ze mijn merk niet, zelfs niet iets dat er op leek. Maar omdat ik een enorme sul ben kleepte ik me toch gezeglijk uit, om ruim een uur later weer naar buiten te komen met een beha die in de paskamer op z'n eigen manier best een doenlijk alternatief had geleden, maar die thuis direct door de mand viel. Om een lang verhaal kort te maken: na nog vier winkels met hetzelfde resultaat besepte ik dat ik geen andere keuze had. En jawel, online was mijn merk en mijn model meteen te vinden. Nu heb ik dus ook een internetbeha, net zoals u. Om te boeten voor deze misdaad tegen de middenstand zal ik hem minimaal een jaar lang op de hand wassen, dat zweer ik.

Renate Dorrestein (1954) schrijft al zolang we ons heugen en heeft daarmee van alles gewonnen, bijna gewonnen en overwonnen. In Zin schrijft ze over het leven: de binnenkant en de buitenkant.